

erfatter dem de Omkostninger, som de to Rytninger have foranlediget; det er navnlig den Omstændighed, der har bevæget mig til at tiltræde dette Forslag. Den hele Sag er forøvrigt en saadan Bagatel, at det næsten er Uret at opholde sig ved den, men jeg har dog troet at maatte tage Ordet, fordi det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) har tvælet saa længe og i saa stærke Udtryk derved. Han har dernæst sagt, at der for disse to Mænds Skyld var gjort endeel store Beslutninger ved Helsingørs Havn, men dette troer jeg, man maa benægte; thi det, der er gjort for at tilveiebringe en Beting og andre Anlæg for Skibsbyggere, er vistnok netop gjort for Havnens, Handelens og Skibsfartens Skyld; der maatte sørges for, at der fandtes Skibsværfter, thi ellers vilde Hensigten med Havnen aldeles ikke være opnaaet. Det var blot dette Par Bemærkninger, som jeg syntes man var berettiget til at gjøre ligeoverfor Udtalelserne fra den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds.

Fsberning: Jeg skal ikke gjøre nogen væsentlig Indvending imod de 1,500 Rdl., men jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa, hvor besynderligt det er, at man behøver en saa stor Sum til, hvad der egentlig kan siges at ligge indenfor det, der skal gjøres af den Forvaltning, vi have. Naar den ærede Minister sammensætter en Kommission af Handelsmænd her i Byen, saa maa han give dem en Sekretair, kjøbe endeel Protokoller etc.; det kan ganske sikkert foraarsage en Udgift af 5 til 600 Rdl., men vist heller ikke Mere. Den ærede Minister nævnte som en anden Deel, hvortil Pengene skulde bruges, en Opgjørelse af samtlige Bøger og de forskjellige Værdier, som findes under den grønlandske Handel; men det skulde dog være besynderligt, om vi betalte en saa kostbar og sammensat Bestyrelse — hvad jeg troer, de fleste i Forhold til Landets Størrelse maae kalde den grønlandske Handels — dersom man ikke igennem den allerede skulde kjende, hvilke Værdier der er tilstede, og hvad de kunne anslaaes til; under enhver Omstændighed har man da der, uden at behøve at betale en eneste Skilling mere, Midler og Per-

soner nok til at udføre deres ganske simple Pligt, at opgjøre den sande Status. Jeg troer, at dette Forlangende er et stort Beviis for, at Bestyrelsen enten ikke skaffer sig de Kræfter, som ere stikede til at udføre deres Hverv, eller at den ikke benytter dem paa den rigtige Maade. Hvad den grønlandske Handels Bøger og Optegnelser angaaer, saa ere de, om end ikke bekvemme og let tilgængelige, saa dog i det Hele taget fuldstændige, og jeg holder mig overbevist om, at man blot ved at gennemgaae disse Bøger i otte Dage — jeg har nemlig forsøgt det engang for nogle Aar siden — vil være istand til at gjøre sig et temmelig klart Begreb om, hvori de forskjellige Værdier bestaae, og hvad de ere værd. Disse Værdier ere jo hovedsageligen tilstede paa to Steder, nemlig her og i Grønland; med Hensyn til de Gjenstande, som her ere tilstede, har man jo let ved at komme til fulstændig Klarhed i saa Henseende, og forsaavidt man kunde trænge til nærmere Oplysninger med Hensyn til de Gjenstande, der findes i Grønland, tænker man dog vel ikke paa at sende Kommissionen derop. Dens Virksomhed vil altsaa kun komme til at bestaae i at afgive et Skøn over, hvad Gjenstandene ere værd i Forhold til den Tid, de have existeret. Jeg skal, som sagt, ikke gaae ind paa nogen Forhandling om disse 1,500 Rdl.; for mig ligger der i dette Forlangende en Erkjendelse fra Bestyrelsens Side af, at den ikke for de Penge, der hdes, har de Mænd, som den burde have for selv at opgjøre Sager af denne Natur.

Jacobsen: Det Forslag, som den høitærede Indenrigsminister har forelagt med Hensyn til Frederiks Kirkeplads, afviger forsaavidt fra det forrige, at det her ikke er Hensynet til Kirken eller Ruinen, der er det Afgjørende, men Hensynet til Byens Forstjønne. I den Anledning kan jeg som kjøbenhavnst Rigsdagsmand naturligtviis ikke Andet end i høi Grad paa-skjønne den høitærede Ministers Bestræbelser; men jeg maa for det Første bemærke, at jeg ligesom min ærede Kollega, Rigsdagsmanden for Københavns 9de Valgkreds (H. H. Rahjer), maa ansee det for tvivlsomt, om Forandringen virkelig vil være en Forstjønne saaledes, som